

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המערערים:

1. עידן רוסו
2. טל תמיר
3. רן יוגב
ע"י ב"כ עו"ד אייל אבידן

נגד

המשיבים:

1. שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ
2. משה שגב
ע"י ב"כ עו"ד עפר רוזנברג

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

1. לפני ערעור על פסק דינו של בימ"ש השלום בתל אביב – יפו (כב' השופט סג"נ אילן דפדי) לפיו התקבלה בחלקה תביעת המערערים – התובעים נגד המשיבים - הנתבעים לפי חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א -2000 (להלן: "חוק איסור הפליה") והמשיבים חויבו לשלם למערערים פיצוי בסך כולל של 30,000 ₪ (10,000 ₪ לכל אחד מהמערערים).

2. עפ"י כתב התביעה, ביום 1.7.2018 בשעה 17:30 לערך, הגיעו התובעים אל נתבעת 1 (להלן: "המסעדה") לאחר שהזמינו בה מקום מראש. במהלך הערב הבחינו התובעים כי המלצר האחראי על השולחן הסמוך בו ישבו נשים בלבד ניגש כשבידו מגש עמוס בקוקטיילים והגיש להן אותם. התובעים שאלו את המלצר מה הגיש לאותו שולחן שהנשים בו הגיבו בצהלות שמחה וזה השיב כי הגיש קוקטיילים מיוחדים כ"פינוקים על חשבון הבית". התובעים ביקשו מהמלצר שיגיש גם להם את אותם קוקטיילים, אולם זה השיב כי אינם זכאים להטבה שכן מדובר ב"ערב נשים". התובעים שאלו את המלצר אם באמת אין הוא מתכוון להעניק להם את ההטבה אך ורק בשל היותם גברים. המלצר השיב כי אכן מדובר בהטבה לנשים בלבד וכי זו המדיניות. המלצר הוסיף ואמר כי מאחר שמדובר בקוקטיילים, הרי שאין הדבר באחריותו אלא באחריות הברמן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

1 מספר דקות לאחר מכן, ביקש תובע 1 מהמלצרית ששירתה אותם כי תעניק גם להם את
2 ההטבות. גם המלצרית ניפקה אמתלה זהה לזו של עמיתה לפיה התובעים אינם זכאים
3 להטבות משום שהם גברים ואילו ההטבות ניתנות רק לנשים.
4 בחלוף מספר דקות, ניגש אל שולחן התובעים הברמן, אשר הסתבר שמשמש גם כסומליה
5 (אחראי משקאות) במסעדה. התובעים ביקשו גם ממנו לקבל את הקוקטיילים המיוחדים
6 שהוא מחלק כפינוקים וגם זה אמר שמדובר בהטבה "לנשים בלבד".

7
8 לטענת התובעים, לאחר מקרה זה בו הופלו לרעה, נכנס התובע 1 לדף הפייסבוק של נתבע
9 2 – הבעלים של המסעדה (להלן: "הנתבע") וגילה כי לא זו בלבד שהנתבע מפלה את
10 לקוחותיו ממין זכר אלא שהוא אף מתגאה בכך ומפרסם את האפליה בראש חוצות לשם
11 קידום עסקיו.

12 בין היתר, פרסם הנתבע בדף הפייסבוק שלו ביום 21.6.2018 כך:
13 "בחודש הקרוב העולם יתחלק ל-2. אלו שיעדיפו להעביר את הערב מול משחקי
14 המונדיאל ואלו שלא. אני אישית מעדיף לבשל במטבח במקום לשבת מול המסך ולכן אני
15 מזמין אתכן יקירותיי לערב שכולו חגיגה נשית. לאורך החודש הקרוב ובכל**המסעדות
16 שלי כל שולחן שיהיה מורכב רק מנשים יקבל ממני פינוקים...".

17 התובעים טענו כי לשיטת הנתבעים גברים הם פרימיטיביים שמעדיפים לשבת מול המסך
18 ולכן ההטבה לא ניתנת להם אלא לנשים בלבד. לטענתם, לדברי הבל חשוכים אלו, אין
19 מקום במדינה נאורה. לדבריהם, הם גברים שאינם מתעניינים כלל בכדורגל והעדיפו לצאת
20 לבלות במקום לשבת מול המסך ובכל זאת נפגעו כתוצאה מיחס מכליל וסטריאוטיפי בו
21 נקטו הנתבעים כלפי לקוחותיהם ממין זכר.

22
23 העילות בכתב התביעה:

24 הפליה מכוח סעיפים 3 (א), 3 (ג) ו- 8 לחוק איסור הפליה. הפרת סעיף 4 לחוק בנוגע
25 לפרסום ההפליה בפייסבוק.
26 נטען כי ההפליה בפועל ופרסומה מהווים עוולות נזיקיות לפי סעיף 5 (א) לחוק איסור
27 הפליה.

28
29 הסעד המבוקש: פיצוי התובעים בסך כולל של 200,000 ₪.
30 התובעים ביקשו פיצויים ללא הוכחת נזק ברף הגבוה מכוח סעיף 5 (ב) לחוק איסור הפליה:
31 בגין הפליית התובעים לרעה- 50,000 ₪ לכל תובע.
32 בגין פרסום ההפליה הפסול – סך 50,000 ₪ לכל תובע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

3. בכתב ההגנה נטען כי התביעה הוגשה שבועיים בלבד לאחר הביקור הנטען, מבלי שהתובעים טרחו לפנות לנתבעים טרם הגשתה.
- נטען כי כחלק ממדיניות הנתבעת, כל שולחן המורכב מאורחי המסעדה, ללא קשר לדת, גזע או מין, מקבל מנות פינוק ללא חיוב על חשבון הבית. כמות הפינוקים וסוג הפינוק המוגש למי מהשולחנות אינו נקבע מראש אלא נתון לשיקול דעת צוות המסעדה.
- גם בערב האירוע הנטען, בדומה ליתר הערבים, הגישה הנתבעת לשולחנות השונים מנות שונות כפינוק ללא חיוב וללא הבחנה בין מקבליהם. הודגש כי אין שום הנחיה לצוות המסעדה להוציא פינוק שקשור למינו של האורח, גזעו או כל סממן אחר. קורה לפעמים ששולחן מסוים מתפסס ולא מקבל מנות פינוק, אך בניגוד לטענות התובעים, לא מדובר במדיניות מפלה.
- הנתבעים הוסיפו וטענו כי כחלק מהנהלים במסעדות ככל שמתעוררת בעיית שירות מול לקוח, פנייתו מועברת לאחראי המשמרת אשר באחריותו לטפל בה. בנוסף, המסעדה עושה שימוש במערכת משובים ממוחשבת.
- הנתבעים טענו כי בדיקה שערכו העלתה כי ברישומי המסעדה לא מופיע מקרה שכזה. הברמן, אחראי המשמרת ומנהל המסעדה אינם מכירים את המקרה המתואר הואיל וזה לא התרחש. נטען כי התובעים מנסים לצייר תמונה כוזבת לפיה בערב הנטען רק נשים קיבלו פינוקים על חשבון המסעדה, אך הדבר לא נכון.
- ביחס לפרסום, טענו הנתבעים כי אין בדברים שפורסמו כדי להוות הפליה כלשהי. לאור כל זאת, טענו הנתבעים כי דין התביעה להידחות.
4. בישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 23.7.20 בבימ"ש קמא נחקרו בחקירה נגדית מערערים 1 ו-3. מטעם הנתבעים נחקרו לירן עובדיה (עבד במסעדה כברמן, סומלייה ואחראי משמרת) והנתבע. לאחר מכן, סיכמו הצדדים את טענותיהם בע"פ.
- פסה"ד ניתן ע"י בימ"ש קמא ביום 21.8.20.
5. פסק דינו של בימ"ש קמא:
- א. נקבע כי התובעים הוכיחו כי האירוע הנטען התרחש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 בימ"ש קמא קבע כי תוכן הפרסום באתר הפייסבוק של הנתבע תומך בגרסת התובעים
2 בדבר התרחשות הדברים כפי שתוארה בכתב התביעה ונתמכה בעדויותיהם.
3 אשר לנתבעים – צוין כי במהלך עדותו השיב מר ישראל עובדיה שהעיד מטעם הנתבעים כי
4 באותו ערב לא עבד בבר אלא היה עם עגלת קוקטיילים, זאת בניגוד לתצהירו בו ציין כי
5 שימש באותו ערב כברמן .
6 כמו כן הנתבעים לא טרחו להציג את רשימת העובדים של יום האירוע או לוח נוכחות ממנו
7 ניתן היה ללמוד אם מר עובדיה עבד אותו ערב ומי מהעובדים הנוספים היו במסעדה באותו
8 מועד. עובדים נוספים שעבדו אותו ערב לא הוזמנו לעדות.
9 מחקירתו הנגדית של הנתבע עלה כי לא היה במועד האירוע במסעדה ואין לו ידיעה ממקור
10 ראשון מה אירע באותו מועד. עדותו התייחסה בעיקר למדיניות הכללית והנהלים הנהוגים
11 במסעדות השונות שבבעלותו.
12 קיומן של מצלמות במסעדה מהן ניתן ללמוד על שהתרחש באותו ערב ומי מעובדי המסעדה
13 נכח בה, לא הוזכר כלל ע"י הנתבעים והתברר רק בחקירה הנגדית של מר עובדיה.
14 בימ"ש קמא ציין את הכלל הידוע לפיו אם נמנע בעל דין מהבאת ראיה רלבנטית שהיא
15 בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה הייתה פועלת כנגדו.
16
17 מהאמור לעיל, שוכנע בימ"ש קמא כי האירוע הנתבע בהתאם לגרסת התובעים.
18
19 ב. בימ"ש קמא קבע כי האירוע מהווה הפליה אסורה עפ"י חוק איסור הפליה.
20 בימ"ש קמא ציטט והפנה לסעיפים 1, 2 (לעניין הגדרת מקום ציבורי), 3, 4 ו-5 לחוק איסור
21 הפליה וקבע כי:
22 "מיישום סעיפי החוק שהובאו לעיל על המקרה זנן עולה התמונה הבאה: הנתבעת
23 ובעליה - הנתבע מפעילים מסעדה המהווה מקום ציבורי. ביום האירוע לא סופקו
24 לתובעים שהיו לקוחות המסעדה אותם קוקטיילים שסיפקו עובדי הנתבעת לנשים
25 שישבו בשולחן הסמוך. זאת, חרף בקשתם לעשות כן. ההסבר שקיבלו היה כי אינם
26 זכאים לכך, שכן מדובר בהטבה לנשים בלבד. בנסיבות אלה, יש לראותם כמי שהופלו
27 לרעה מחמת מינם. העובדה שמדובר בקוקטיילים שניתנו כפינוק וללא תשלום אינה
28 גורעת מכך שמדובר בהפליה אסורה".
29 בימ"ש קמא לא מצא לפטור את הנתבע מאחריות.
30 לפיכך, נקבע כי הנתבעים הפרו את הוראות סעיף 3 לחוק איסור הפליה ועל כן התובעים
31 זכאים לפיצוי.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 לאור העובדה שתובעים 2 ו-3 לא נחשפו לפרסום טרם הגשת התביעה אלא רק לאחר
2 ההליכים והתובע נחשף לפרסום רק לאחר האירוע וכן לאור תוכנו של הפרסום, בימ"ש
3 קמא לא מצא כי יש לפסוק פיצוי כלשהו בגין הפרסום נושא התביעה.
4
- 5 **בימ"ש קמא יישם את השיקולים המנחים את בימ"ש בקביעת הפיצויים על נסיבות**
6 **המקרה בזהירות ובמידתיות הנדרשת:**
7 עצמת הפגיעה בעקרון השוויון - התובעים הופלו לרעה באירוע ולא סופקו להם משקאות
8 בחינם כפי שסופקו לנשים שהיו במסעדה באותו ערב. התנהגות זו פגעה בתובעים ולכן הם
9 זכאים לפיצוי. עם זאת, כל שנמנע מהם הוא קבלת הטבה מסוימת שניתנה ללקוחות
10 הנשיים של המסעדה (הנתבעים) לא מנעו את כניסת התובעים למסעדה ולא מנעו מהם
11 שירות).
12 היקף הפרקטיקה המפלה - מבחינת התובעים היה מדובר באירוע בודד וחד פעמי ולא הוצגו
13 מקרים נוספים. מנגד, הפרסום נושא התביעה המזמין לערב נשים פורסם בפייסבוק
14 והתייחס למסעדות נוספות בבעלות הנתבע. שהינו דמות ידועה ומפורסמת. מכאן, שאין
15 לשלול אפשרות שלקוחות נוספים של הנתבעים הופלו באופן דומה.
16 שיקולי אשם - התובעים חזרו וביקשו מעובדי הנתבעת השונים להגיש להם את אותם
17 קוקטיילים, אך נתקלו בסירוב בנימוק שמדובר בהטבה לנשים בלבד. בנוסף, שוכנע בימ"ש
18 קמא כי הפרסום נעשה בכוונת מכוון על מנת למשוך קהל של נשים למסעדות הנתבעים וכי
19 שיקולי רווח כלכלי הנחו את הנתבע. עם זאת, בימ"ש קמא התרשם כי לא הייתה כוונה של
20 הנתבעים לפגוע בגברים או להעליבם. צוין כי בפרסומים המאוחרים שבוצעו לאחר הדיון
21 הראשון בתיק המשיך הנתבע להזמין נשים להגיע למסעדותיו אך הוסיף הערה כדלקמן:
22 **"גברים לא לדאוג למי מכם שיבואו לחגוג אתנו, הפינוקים יגיעו גם לחלקכם"** (ראו
23 נספחים ח1 - ח5 לתצהיר התובעים). ניתן לראות זאת כתיקון והבהרה כי גם גברים זכאים
24 לקבלת ההטבה.
25
26 נקבע כי בנוסף יש להתחשב גם בהיבט החברתי-ציבורי של הפגיעה בעקרון השוויון.
27 נקבע: **"אף שלכאורה נראה שהפגיעה בתובעים באי קבלת פינוק ללא תשלום כפי**
28 **שקיבלו הנשים אינה משמעותית, אין להתעלם ממנה ויש לעשות שימוש בכלים שמעניק**
29 **המחוקק כדי למגרה"**.
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 בסיכומו של דבר, נקבע: .ה.
- 2 "לאור כל האמור אין לפטור את הנתבעים בתשלום פיצוי של מה בכך. פסיקת פיצוי נמוך
- 3 מדי עלולה להוביל להעדר הרתעה כלפי מפרי חוק פוטנציאליים באופן שיגרום לזלזול
- 4 בחוק ולפגיעה ביכולת לאוכפו ומכאן לפגיעה בערך השוויון אותו מבקש החוק לקדם".
- 5 סכום הפיצוי הועמד על סך כולל של 30,000 ₪ (10,000 ₪ לכל אחד מהנתובעים).
- 6 כן חויבו הנתבעים לשלם לתובעים הוצאות משפט – אגרת בימ"ש ושכ"ט עו"ד בסך
- 7 7,500 ₪ .
- 8
- 9 **תמצית טענות המערערים:** .6
- 10
- 11 א. בימ"ש קמא שגה בדחיית התביעה מכוח עוולת פרסום מפלה לפי סעיף 4 לחוק איסור
- 12 הפליה. הטעמים עליהם ביסס בימ"ש קמא את קביעתו שגויים ואין בהם כל הצדקה לפטור
- 13 את המשיבים מהעוולה הברורה שביצעו.
- 14 נטען כי הקביעה לפיה אין בפרסום הפליה פסולה אינה פרשנות סבירה, וההפליה מחמת
- 15 מין אותה פרסמו המשיבים לצרכי שיווק עסקים זועקת מתוך הכתב.
- 16 נטען כי קביעת ביהמ"ש חוטאת לתכלית החוק. הטענה שהמערערים לא נפגעו כתוצאה
- 17 מהמודעה המפלה מעולם לא נטענה ע"י המשיבים. לגופו של עניין, לשאלת הפגיעה האישית
- 18 כתוצאה מהפרסום המפלה אין כל נפקות. בפרסומו פעל הנתבע בניגוד מוחלט לתכלית
- 19 החוק.
- 20 הקביעה לפיה יש להראות נזק כדי שיתקיימו יסודות העוולה אינה מגשימה את תכלית
- 21 סעיף 4 לחוק ואת הערכים בבסיסו והיא גם חוטאת ללשון החוק ומהווה חסם בלתי רצוי.
- 22 כמו כן התייחסות בימ"ש קמא לפרשנות המערערים לפרסום אינה רלבנטית.
- 23
- 24 מבוקש כי ביחס לגובה הפיצוי הראוי ביחס לעוולת פרסום ההפליה להביא בחשבון בין
- 25 היתר, את השיקול הכמותי בדבר תפוצתו האדירה של הפרסום ואת השיקול המהותי בדבר
- 26 השפעתו החברתית הרבה של הנתבע.
- 27
- 28 ב. בימ"ש קמא שגה בשיקולי אומדן סכום הפיצוי.
- 29 נטען כי נסיבות המקרה מובהקות לפסיקת מלוא הפיצוי שקבע המחוקק כפיצוי
- 30 מקסימאלי ללא הוכחת נזק, והחלטת בימ"ש קמא להעמיד את הפיצוי על הרף הנמוך אינה
- 31 נכונה מהטעמים הבאים:
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 (1) היעדר התייחסות לחומרת ההפליה הטמונה בהפליית אדם על רקע מינו.
- 2 (2) היעדר התייחסות לסכומי הפיצוי שנפסקו בגין הפליות במקרים דומים.
- 3 (3) היעדר התייחסות לכך שהפליית המשיבים פוגעת גם בנשים.
- 4 (4) היעדר התייחסות לשכיחותה הגבוהה של התופעה ולחשיבות עקירתה מן השורש.
- 5 (5) היעדר התייחסות לסירוב המשיבים להפנים את חומרת מעשיהם.
- 6 (6) בימ"ש קמא התבסס על שיקולים מדיני התובענות הייצוגיות.
- 7 (7) אין רלוונטיות לקביעה לפיה לא נמנעה מהמערערים כניסה למסעדה.
- 8 (8) אין רלוונטיות לקביעה לפיה המשיבים הפלו את המערערים "רק" פעם אחת.
- 9 (9) פרסומי ההפליה הנוספים של המשיב צריכים להיזקף לחובתו ולא לזכותו.
- 10
- 11 **תמצית טענות המשיבים:**
- 12
- 13 א. לשם הפרופורציה מציינים המשיבים את המכה האנושה שספג ענף המסעדות נוכח
- 14 מתקפת מגפת הקורונה. לטענתם, היה על המערערים להסתפק בפסה"ד של בימ"ש קמא
- 15 אשר זיכה אותם בסכום נכבד ושולם במלואו.
- 16
- 17 ב. בנוגע לערעור בעניין הפרסום:
- 18 פרשנות המערערים לסעיף 4 לחוק איסור אפליה ולפיה מדובר בעוולה עצמאית, מנותקת
- 19 כל קשר סיבתי ובלתי תלויה בזמן הינה בלתי סבירה בעליל ועשויה להביא לתוצאות
- 20 אבסורדיות.
- 21 העדר הצורך בהוכחת היקף/סכום הנזק לפי סעיף 5 (ב) לחוק איסור הפליה אינו פוטר את
- 22 התובע מהוכחת קשר סיבתי בין המעשה לפגיעה.
- 23 לעצם הפרסום עצמו בימ"ש קמא קבע, כי בכל מקרה אין מדובר בפרסום מפלה ודי
- 24 בקביעה זו כדי לדחות את כל טענות הערעור. בצדק בחן בימ"ש קמא את הפרסום במנותק
- 25 מהאירוע. המערערים מבקשים לקחת פרסום ניטרלי, שאינו מהווה פרסום מפלה עפ"י
- 26 החוק ולהלביש עליו פרשנות הנובעת מנסיבות עובדתיות שאירעו במנותק מהפרסום
- 27 ואחריו, לייצר מציאות חדשה בה גם הפרסום עצמו ייחשב מפלה כביכול.
- 28 עוד נטען כי מוצגי המערערים הכוללים פרסומים מאוחרים לאירוע ולתביעה יש לפסול על
- 29 הסף, לרבות את הטענות בעניינם שאינן רלוונטיות.
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 בנוגע לגובה הפיצויים שנפסקו ע"י בימ"ש קמא: ג.
- 2 אין מדובר במקרה חריג בו תתערב ערכאת הערעור בפסיקת פיצויים. הפיצוי שנפסק הינו
- 3 על הצד הגבוה. פסיקת בימ"ש קמא נמצאת במתחם הסבירות המקובל. לא מובנת הטענה
- 4 מדוע דווקא מקרה זה מצדיק פסיקת פיצויים מיוחדת או גבוהה מעבר למה שנפסק. בימ"ש
- 5 קמא שמע את כל הצדדים והתרשם מהעדויות שהובאו בפניו. בימ"ש נדרש למבחן
- 6 אובייקטיבי לצורך קיומה של "פגיעה" או נזק שאינם ממוניים – לא ניתן לומר כי בעיני
- 7 האדם הסביר מקרה זה בו המערערים לא קיבלו "פינוק" בחינם מהווה הפליה כה חמורה
- 8 המצדיקה פיצוי מקסימלי. אם בכלל, על בימ"ש להורות על הפחתת סכום הפיצוי.
- 9
- 10 ד. אי ניקיון כפיים וחוסר תום לב מצד המערערים – כתב הערעור הינו בניגוד להוראות תקנה
- 11 414 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – (1984) (להלן: "תקסד"א") ויש למחוק את
- 12 סעיפים 1-7 לעיקרי טיעון לרבות את המסמך שצורף ללא נטילת רשות, באשר הינם חורגים
- 13 מכתב הערעור.
- 14 המערערים מנסים לייצר "הלכה" החורגת מעבר לסכסוך הספציפי בין הצדדים.
- 15
- 16 לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, בהודעת הערעור ועיקרי הטיעון מטעם הצדדים 8.
- 17 ושמעתי את השלמת טיעוניהם בע"פ, הגעתי למסקנה ולפיה דין הערעור להידחות
- 18 מהנימוקים הבאים:
- 19
- 20 9. אשר לטענות המערערים בנוגע לקביעת בימ"ש קמא כי אין מקום לפיצוי בגין הפרסום של
- 21 הנתבע בפייסבוק מיום 21.6.18:
- 22
- 23 א. סעיף 4 לחוק קובע:
- 24 "מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפרסם
- 25 מודעה שיש בה משום הפליה אסורה לפי סעיף 3".
- 26
- 27 בסעיף 3 נקבע כי:
- 28 "א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה
- 29 בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות
- 30 במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית,
- 31 השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת מזי כוחות הביטחון
- 32 וההצלה או ענידת סמליהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 ...
- 2 (ב) לענין חוק זה, אחת היא אם העיסוק נעשה למטרת רווח או שלא למטרת רווח ואם
- 3 נגבה או לא נגבה תשלום תמורת הספקת המוצר או השירות הציבורי, הפעלת המקום
- 4 הציבורי, מתן הכניסה למקום הציבורי או מתן השירות במקום הציבורי.
- 5 (ג) בחוק זה "מי שעיסוקו" - לרבות בעלים, מחזיק או מנהל של עסק, וכן האחראי בפועל
- 6 על הספקת המוצר או השירות הציבורי או על הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו
- 7 ...".
- 8 (הדגש איננו במקור – א.כ.).
- 9
- 10 בסעיף 5 לחוק איסור הפליה נקבע:
- 11 "(א) מעשה או מחדל בניגוד לסעיפים 3 ו-4 הם עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין
- 12 [נוסח חדש], יחולו עליהם, בכפוף להוראות חוק זה.
- 13 (ב) בית המשפט רשאי לפסוק בשל עוולה לפי חוק זה פיצוי שלא יעלה על 50,000 ש"ח,
- 14 בלא הוכחת נזק...".
- 15
- 16 ב. בימ"ש קמא לא מצא כי בענייננו מתקיימים היסודות לקיומה של עוולה לפי סעיף 4 לחוק
- 17 איסור הפליה ולא פסק פיצוי כלשהו בגינה.
- 18 נקבע כי לא ניתן מקריאת הפרסום עצמו להגיע למסקנה חד משמעית שמדובר בהפליה על
- 19 רקע מיני הואיל ואין בו אמירה מפורשת לפיה גברים לא יקבלו הטבה ולא נעשה בו שימוש
- 20 במילים בוטות או פוגעניות בכלל וכלפי גברים בפרט.
- 21 עוד צוין כי תובעים 2 ו-3 לא התייחסו בתצהיריהם לפרסום ונראה כי כלל לא נחשפו אליו
- 22 טרם הגשת התביעה. לגבי תובע 1 הסביר כי רק לאחר האירוע חזה בפרסום.
- 23
- 24 עיינתי בתצהירי המשיבים בתיק קמא.
- 25 מסעיף 11 לתצהיר משיב 1 עולה כי נכנס לדף הפייסבוק של הנתבע וקרא את הפרסום רק
- 26 לאחר האירוע.
- 27 משיבים 2 ו-3 בתצהיריהם אינם מתייחסים באופן ישיר לפרסום ולפגיעה כלשהי שנגרמה
- 28 להם בגיננו.
- 29
- 30 ג. אף אם אצא מנקודת הנחה כי יש בפרסום הפליה מחמת מין, כפי שטוענים המערערים;
- 31 אין בכך כדי להוביל לפסיקת פיצוי בנסיבות שלפני.
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 אין בידי לקבל את טענת המערערים לפיה לשאלת הפגיעה האישית כתוצאה מהפרסום אין
2 כל נפקות.
3 בהקשר זה יש להבחין בין הפגיעה הנטענת לבין הנזק שנגרם בגינה.
4 מדובר בשני מושגים שונים שהמערערים מתייחסים אליהם ללא הבחנה ביניהם (ראה:
5 סעיפים 35-36 להודעת הערעור).
6
7 ברע"א 10011/17 מי-טל הנדסה ושירותים בע"מ נ' סלמאן (19.8.19) קבע כבי' השופט מ'
8 מזוז בסעיף 16 לפסק דינו כי בחוק איסור הפליה ביקש המחוקק להעניק לנפגעי הפליה
9 דרך פשוטה, מהירה, זולה ויעילה לפיצוי, ללא הוכחת נזק, במטרה לעודד אותם להגשת
10 תביעות מבלי לחשוש מקשיים – בעיקר קשיי כימות והוכחת הנזק, כמו גם עלויות
11 משפטיות, ובכך לקדם את המאבק בתופעת ההפליה.
12
13 בדברי ההסבר לסעיף 6 להצעת חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות
14 ציבוריים, התש"ס-2000 (פורסם בה"ח 2871, 15.5.2000, עמ' 370), נאמר כי:
15 " ... מוצע לקבוע אפשרות לקבל פיצוי – מוגבל בסכום – בלא הוכחת נזק, בשל הקושי
16 לכמת ולהוכיח את הנזק שבפגיעה הנגרמת לאדם שנמנעת ממנו כניסה למקום או
17 הספקת מוצר או שירות. סעיפים דומים נחקקו לאחרונה בחוק איסור לשון הרע,
18 התשכ"ה-1965, ובחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988." (עמ' 372).
19
20 מנוסח הצעת החוק וכן מההשוואה שנעשתה במסגרתו לחקיקה בעניין איסור לשון הרע
21 ומניעת הטרדה מאיימת, עולה כי הפיצוי נועד לפצות את האדם שכלפיו נעשתה הפליה.
22 בשל הקושי לכמת את הנזק שנגרם לאותו אדם ולהוכיחו, נקבע הסדר לפיו האדם שנפגע
23 בשל הפרת החוק יזכה בפיצוי בסכום מוגבל, אף אם לא הוכיח את נזקו.
24
25 משמע, כל מי שנפגע מעצם ביצוע העוולה זכאי לתבוע פיצוי בגינה וכפי שנפסק "חוק
26 איסור הפליה מניח כהנחת עבודה שכאשר נגרמה הפליה במובן סעיפיו, נגרם בשל אותה
27 הפליה נזק, וכי אותו נזק הוא בר פיצוי... זאת ועוד, המחוקק אף מציע בחוק איסור
28 הפליה מנגנונים לקבלת הפיצוי ותקרת מחיר לפיצוי שניתן לפסוק ללא הוכחת
29 נזק" (רע"א 6897/14 רדיו קול ברמה בע"מ נ' קולך - פורום נשים דתיות, סעיף 61 לפסק
30 דינו של כבי' הש"י דנציגר (9.12.15)).
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

1 לאור האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענת המערערים לפיה חיוב המשיבים בגין עוולה זו
2 שביצעו אינו מתחייב בשל נזק צר כלשהו שגרמו למאן דהוא אלא בשל מעשה פסול מבחינה
3 חברתית רחבה שביצעו אותו יש להוקיע ולשרש.
4 יודגש; המערערים אינם טוענים כי נגרמה להם פגיעה בגין הפרסום ועל כן יש לפסוק להם
5 פיצוי בגיננו. הם גם לא טוענים כי הקביעה של בימ"ש קמא לפיה תובעים 2 ו-3 לא התייחסו
6 בתצהיריהם לפרסום ונראה כי כלל לא נחשפו אליו טרם הגשת התביעה ולגבי תובע 1
7 הסביר כי רק לאחר האירוע חזה בפרסום עליה התבסס בין היתר בימ"ש קמא; אינה
8 נכונה.

9

10 **בנסיבות אלה, לא מצאתי בערעור שלפני טעם המצדיק התערבות בקביעת בימ"ש בנוגע**
11 **לפרסום.**

12

13 **10. אשר לטענות המערערים בנוגע לסכום הפיצוי שנפסק בגין האירוע במסעדה ביום 1.7.18 בו**
14 **הופלו ע"י הנתבעים:**

15

16 **א.** בימ"ש קמא שמע את העדים, עיין בראיות שהונחו לפניו והגיע למסקנה ולפיה הסירוב
17 לתת לתובעים משקאות באירוע נושא התביעה נבע מהפליה.

18

19 **ב.** הנזק הסטטוטורי אשר נקבע בסעיף 5 (ב) לחוק, הוא פיצוי סטטוטורי מקסימלי, אשר
20 מציב רף עליון בגין כל עוולה לפי החוק, כאשר בימ"ש פוסק פיצוי בכל מקרה לגופו, לפי
21 נסיבות העניין.

22

23 בתי משפט שונים במותבים שונים פוסקים בכל מקרה סכום שונה וזאת בהתאם למידת
24 הפגיעה בתובע ובהתחשב בנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה.

25 לדוגמא, ברע"א 8821/19 **פרוז'אנסקי נ' לילה טוב הפקות בע"מ** (16.11.11) אליו מפנים
26 המערערים, ביהמ"ש העליון פסק פיצוי בגובה 20,000 ₪ למבקש בשל הפליה פסולה על
27 רקע מגדרי בכניסה למועדון.

28 בע"א (מרכז) 39345-07-12 **קיי יזמות אומנות הביילוי והפנאי בע"מ נ' שרגא** ביהמ"ש
29 המחוזי (כבי' השי"י שינמן) הותיר את הפיצוי בנפסק ע"י בימ"ש השלום בסך 20,000 ₪
30 לטובת מי שכניסתו נאסרה למועדון בשל הפליה על רקע גזע לפי חוק איסור הפליה והופחת
31 פיצוי לסך של 10,000 ₪ למי שכניסתו הותרה אך סירב להכנס למועדון ועזב את המקום
32 יחד עם חברו שכניסתו נאסרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 בע"א (מרכז) 28964-04-14 גגוס בע"מ נ' חגואל (24.6.14) שענייננו באירוע של אי הכנסת
2 המשיב למועדון בשל היותו גבר, הופחת סכום הפיצוי שנפסק ע"י בימ"ש השלום לסך של
3 25,000 ₪ בשל הפליה על רקע מגדרי לפי חוק איסור הפליה.
4
5 ככלל ההלכה היא כי היקף התערבותה של ערכאת הערעור בסכום פיצוי שנפסק .ג.
6 בערכאה הדיונית הוא מצומצם, ומוגבל לנסיבות בהן הסכום הכולל שנפסק הוא
7 בלתי סביר או לחלופין כאשר נתגלתה טעות בולטת בהערכה (בע"מ 7073/13 פלוני נ'
8 פלונית (31.12.13) פסקה ז' להחלטת כב' הש' אי רובינשטיין).
9
10 לערכאה המבררת שיקול דעת נרחב בקביעת הפיצויים.
11
12 אני סבורה כי בימ"ש קמא פירש את התמונה הכללית שעלתה מהמסכת העובדתית שבפניו
13 כמצדיקה סכום פיצוי ברף גבוה ביחס לנסיבות הספציפיות של האירוע במסעדה. הפיצוי
14 נפסק לטעמי באופן נדיב בהתחשב בנסיבות.
15 במקרה דנן פסק הדין אינו משנה סדרי עולם אלא קובע קביעות עובדתיות ומשפטיות על
16 בסיס חומר הראיות שהוצג לבימ"ש קמא.
17
18 שלושת השיקולים שבחן בימ"ש קמא: עוצמת הפגיעה, היקף הפרקטיקה המפלה ושיקולי
19 אשם אכן כטענת המערערים לקוחים מעולם התובענה הייצוגית לצורך הערכה על דרך
20 אומדנה של פיצוי בגין נזק לא ממוני (תצ (מרכז) 8214-05-14 מירב נ' איי. די. איי. חברה
21 לביטוח בע"מ, סעיף 61 לפסק דינו של כב' הש' ע' גרוסקופף (23.8.18).
22 לא מצאתי פגם בכך שבימ"ש קמא יישם את השיקולים האלה על נסיבות המקרה הספציפי
23 שעמד בפניו תוך שהודגש שהדברים נבחנים בזהירות ובמידתיות הנדרשת (סעיף 30
24 לפסה"ד). התרשמתי כי בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים לעניין ואיזן
25 ביניהם ואין זה המקרה שבו תתערב ערכאת ערעור בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית
26 בפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק המצויה בתוך המתחם שקבע החוק.
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 562-10-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

ע"א 60391-09-20 רוסו ואח' נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ ואח'

- 1 לסיכום: 12.
- 2
- 3 א. לאור האמור לעיל, דין הערעור להידחות.
- 4
- 5 ב. המערערים יישאו בהוצאות המשיבים ושכר טרחת עורך דין בסך 10,000 ₪.
- 6 סכום זה יחולט מתוך הערבון ויועבר למשיבים באמצעות בא כוחם.
- 7 יתרת הערבון תוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.
- 8
- 9 ג. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
- 10
- 11
- 12
- 13 ניתן היום, ח' טבת תשפ"א, 23 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.
- 14

15 אביראל כהן
אביראל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

